

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka neesot tikušas ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam esot tikusi liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Cita starpā Padome neesot atbilstoši apspriedusies ar prasītāju pirms viņa atkārtotas iekļaušanas, un prasītājam neesot tikusi dota taisnīga vai objektīva iespēja labot kļūdas vai iesniegt informāciju, kas attiecas uz viņa personīgo situāciju.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu, kas ir paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktā, ciktāl cita starpā ierobežojošie pasākumi esot šo tiesību nepamatots un nesamērīgs ierobežojums, jo *inter alia*: (i) nekas neliek domāt, ka prasītāja it kā nelikumīgi izšķērdētie naudas līdzekļi esot tikusi pārskaitīti ārpus Ukrainas, un (ii) nav ne nepieciešams, ne atbilstoši iesaldēt visus prasītāja aktīvus, ņemot vērā, ka Ukrainas iestādes tagad esot aprēķinājušas zaudējumus, par kuru atgūšanu it kā esot ierosinātas krimināllietas pret prasītāju.

Prasība, kas celta 2016. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-245/16)

(2016/C 243/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Doņeckā, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2016. gada 4. marta Lēmumu (KĀDP) 2016/318, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016 L 60, 76. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2016. gada 4. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2016/311, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016 L 60, 1. lpp.), jo ar to netiek atsaukta Regula Nr. 208/2014, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā – “Padome”) nav norādījusi atbilstošu apstrīdēto pasākumu tiesisko pamatu. Ar šo pamatu – tāpat kā ar pārējiem pamatiem – tiek apgalvots sekojošais. Apstrīdētie pasākumi neatbilstot nosacījumiem, lai Padome tos varētu pamatot ar LES 29. pantu. Šie apstrīdētie pasākumi neatbilstot Padomes Lēmumā (KĀDP) 2016/318 (tiesiskuma princips un cilvēktiesību aizsardzība Ukrainā) skaidri nosauktajiem mērķiem. Proti, ar apstrīdētajiem pasākumiem esot pārkāpts tiesiskuma princips un cilvēktiesības, jo ar tiem tiekot atbalstīts režīms, par kuru nav zināms, ka tas ievērotu cilvēktiesības vai tiesiskuma principu. Padome nevarot pienācīgi balstīties uz Ukrainas ģenerāladvokāta vai tiesu nolēmumiem, jo tie neesot ne neatkarīgi, ne objektīvi, bet gan drīzāk tos ir politiski ietekmējis pašreizējais Ukrainas režīms. Ukrainas iestādes esot vairākkārt pārkāpušas nevainīguma prezumpciju, uz kuru prasītājs varot atsaukties.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras. Patiesais mērķis, ko Padome vēlas panākt ar apstrīdēto pasākumu īstenošanu, joprojām esot iegūt pašreizējā Ukrainas režīma labvēlību un palielināt savu politisko ietekmi uz to, kas neesot atbilstoša attiecīgo pilnvaru izmantošana.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot norādījusi pienācīgu un pietiekamu pamatojumu, bet tikai izdarījusi tipiskus un neprecīzus konstatējumus.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilstot noteiktajiem kritērijiem, lai tiktu iekļauts sarakstā attiecīgajā brīdī. Ziņas, uz kurām pamatojās Padome, nebija pietiekami drošs faktiskais pamats, lai prasītāju iekļautu sarakstā.
 5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, nosakot attiecībā uz prasītāju apstrīdētos pasākumus. Padomei neesot konkrētu, ar faktiem pamatotu un konsekventu pierādījumu, kas pamatotu apstrīdētos pasākumus, un tā neesot pietiekami stingri pārbaudījusi tās rīcībā esošo ierobežoto informāciju.
 6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai viņam ir liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Padome tostarp nav atbilstoši uzklusējusi prasītāju pirms apstrīdēto pasākumu pieņemšanas, un prasītājam nav tikusi dota atbilstoša un taisnīga iespēja labot kļūdas vai sniegt atbilstošu informāciju.
 7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja īpašuma tiesības Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkta izpratnē.
-